

We kunnen echt het verschil maken

Het is eind november, de dagen zijn kort, de nachten lang en we wachten en hopen. We wachten op een nieuwe lente en hopen op betere tijden. Het is dus duidelijk adventstijd want advent is wachten en hopen, bezinnen en waakzaam zijn.

In de eerste lezing richt Jesaja tot God wel een heel dringende smeekbede, zo dringend dat hij God niet alleen Heer maar ook Vader noemt en dat is wel zeer uitzonderlijk in het Oude Testament.

*'vader, waarom liet Gij ons van uw wegen afdwalen?
Waarom hebt Gij u van ons afgewend?
Keer u toch weer naar ons toe,
scheur de hemel open en kom ons tegemoet
want Gij zijt toch onze vader
en wij het werk van uw handen,'*

smeekt Jesaja.

Deze woorden zijn meer dan 2700 jaar oud en toch klinken ze nog heel hedendaags. Want ook wij lijken soms wel afgedwaald van God. Ook wij zijn onze eigen wegen gegaan en dat heeft geleid tot overvolle agenda's, een verziekt milieu, gebroken relaties en een ontzettende ongelijkheid.

Ook wij hebben dus alle reden om te smeken: 'Waarom Heer liet Gij ons van uw wegen afdwalen, Gij zijt toch onze Vader?'

Maar misschien blijft die Vader wel doof omdat we eigenlijk niet menen wat we vragen. Omdat we - als puntje bij paaltje komt - toch liever onze eigen wegen gaan; omdat we liever niet hebben dat Hij ons andere wegen toont, deze van liefde, vrede en gerechtigheid.

Misschien zijn we eigenlijk wel best tevreden zoals het nu loopt en willen we niets meer dan ons doopsel, ons vormsel, onze wekelijkse viering indien mogelijk, en zo nu en dan een kaarsje en een gebed. Dat verbindt immers tot niets, het vreet niet aan ons leven en ook niet aan onze portemonnee.

‘Wees waakzaam,’ zegt Jezus in het evangelie tot ieder van ons.

Vinden we zijn oproep opdringerig of maakt ze ons onrustig en toch een beetje bang?

Nee vrienden, noch Jezus noch de Kerk willen hier dreigen. Veeleer willen ze ons bemoedigen om onze verantwoordelijkheid op te nemen. Waakzaam zijn wil zeggen: de tekenen van de tijd erkennen, de werkelijkheid onder ogen zien en dus de zorgen en de noden van de medemensen niet vergeten.

Nu zouden we nonchalant kunnen zeggen: Kerstmis zal ook wel komen als we niet wakker zijn, maar dan miskennen we het feit dat deze adventstijd een actieve tijd is.

Deze vier weken willen onze aandacht erop vestigen dat het er niet op aankomt hoeveel kerstkaarten we zullen schrijven en hoeveel dure geschenken we zullen kopen, maar dat het er alleen op aankomt of we erkennen dat in dat kleine kind in de kribbe God zelf mens wordt, dat Hij onze broer wil zijn en zich toont als vriend van de arme en de onder zorgen gebukt gaande medemens.

Als we ons daar niet van bewust worden dan zijn we slapende poortwachters die wel weten dat er een gast komt maar vergeten hem welkom te heten en binnen te laten.

Advent vieren wil vooral zeggen: ons voorbereiden op het feit dat God in ons leven wil komen.

We kunnen Hem ontmoeten in elke gelovige, maar ook in elke mens die zich buiten of aan de rand van de kerk bevindt. In deze coronatijd kunnen we Hem ontmoeten in een telefoontje naar een eenzame, in een boodschap doen voor een oudere, in duizend kleine dingen.

Zeker nu in deze voor iedereen moeilijke tijden kunnen we echt het verschil maken.

Als we zo liefdevol en attent met onze medemens omgaan dan moeten we niet bang zijn dat we zijn komst in ons leven zouden verslapen.

(Rita Cools)